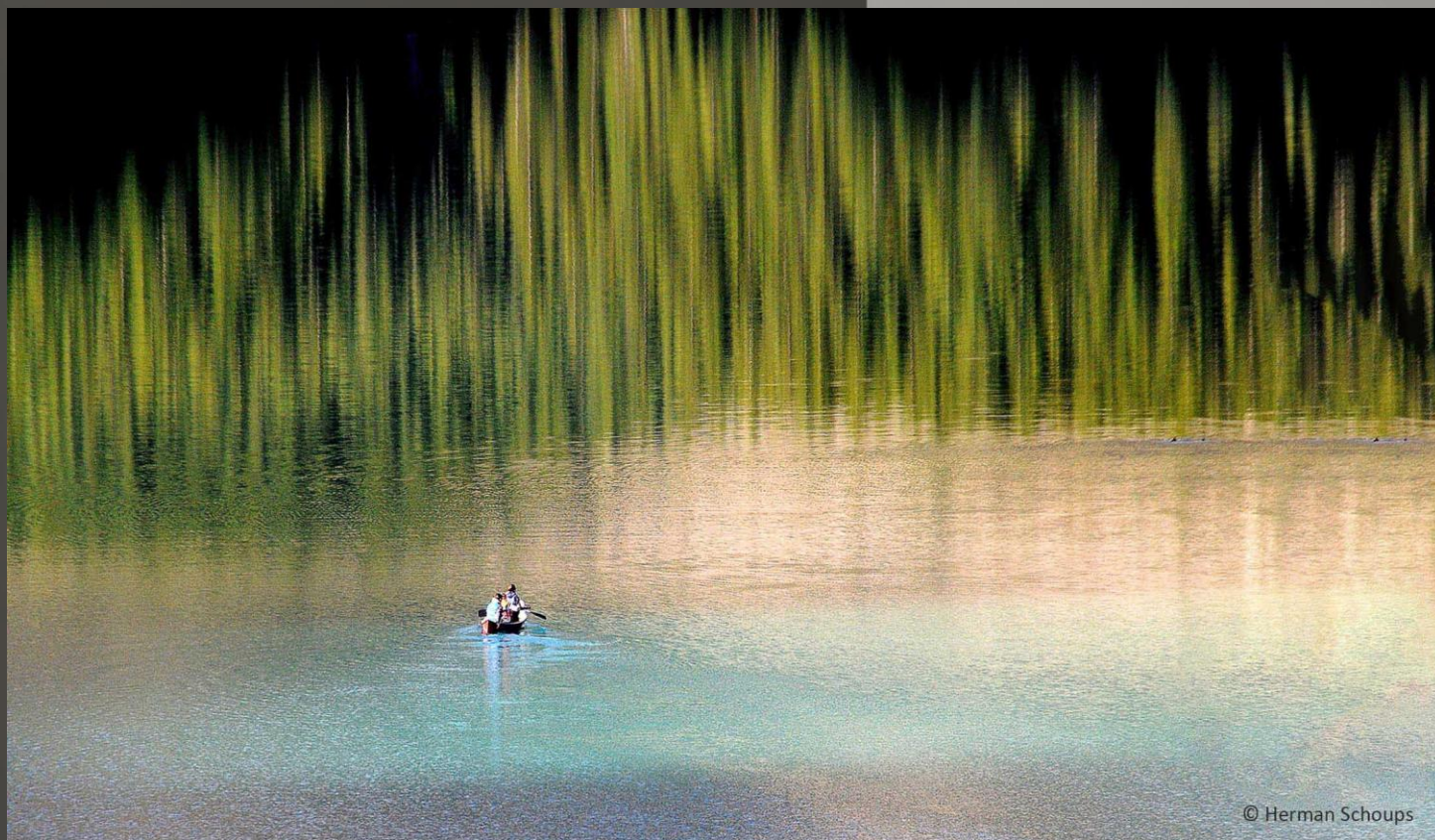

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

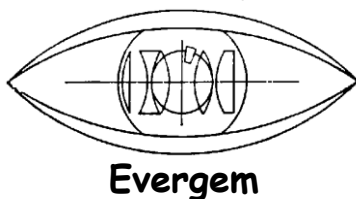
© Herman Schoups

59de jaargang nr. 1 – april 2018

vtbKultuur.be
met een knipoog

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Website: www.fotoclub-evergem.be
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	ONDERVOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

Activiteitenkalender

Vrijdag 30/3/2018	Voorbereiden /afspraken tento	Vrijdag 25/5/2018	Fotobespreking
Donderdag 5/4/2018	Opstellen tentoonstelling	Vrijdag 1/6/2018	Fotobespreking
Vrijdag 6/4/2018	Opstellen tentoonstelling	Vrijdag 8/6/2018	Fotobespreking
Vrijdag 6/4/2018	Openingsreceptie 20h	Vrijdag 15/6/2018	Fotobespreking
Zaterdag 7/4/2018	Fototentoonstelling 10 - 18h	Vrijdag 22/6/2018	Fotobespreking
Zondag 8/4/2018	Fototentoonstelling 10-18h	Vrijdag 29/6/2018	Fotobespreking
Zondag 8/4/2018	Opruimen fototentoonstelling 18h	Vrijdag 7/9/2018	Eerste vergadering na het verlof
Vrijdag 13/4/2018	Nabespreking		
Vrijdag 20/4/2018	Fotobespreking		
Vrijdag 27/4/2018	Fotobespreking		
Vrijdag 4/5/2018	Fotobespreking		
Vrijdag 11/5/2018	Fotobespreking		
Vrijdag 18/5/2018	Fotobespreking		

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal.

De drukste periode van het jaar voor de fotoclub breekt aan.

Ondertussen zijn de foto's die we willen tentoonstellen gekozen. Het valt wel nog te bezien of we alles kunnen ophangen of dat een verdere selectie zich opdringt.

Maar jullie moeten er maar van uitgaan dat een nog strengere selectie alleen maar de kwaliteit van de tentoonstelling vermeerderd.

Wanneer ik alles overschouw, dan ben ik ervan overtuigd dat we een versnelling hoger geschakeld zijn dan vorig jaar. Ik vind wat we zullen tonen van een hogere kwaliteit dan bij onze vorige tentoonstelling. Daarenboven zitten er een paar spectaculaire uitschieters tussen, als ik denk aan de panoramafoto van Marc en de drie grote zwart-wit foto's van Koen. Ook de grote print van Frieda wil ik wel eens zien "in 't echt". Daarnaast zijn er de gevestigde waarden die elk jaar prima foto's afleveren.

Freddy Van Vlaenderen kan dan wel voorop stellen dat we een andere soort van fotografie moeten beoefenen om meer en vooral jong volk aan te trekken. Ik blijf de manier waarop we aan onze hobby doen nog steeds het meest representatieve indien we willen beantwoorden aan het dogma van "het schijven met licht".

Wat onze tentoonstelling zelf betreft hopen we dat we op evenveel bezoekers kunnen rekenen als vorig jaar. Ik heb ondertussen wel een paar afzeggingen en veronstschuldigingen ontvangen maar hoop toch op het beste.

Ik vraag jullie dan ook om jullie beste beentje voor te zetten (sorry Herman...) en de raadgevingen en de afspraken nauwgezet te volgen.

Ter herinnering: we starten met het opstellen op donderdag 5 april om 13h. Op vrijdag starten we om 10h en gaan door tot de openingsreceptie om 20h.

Ik vraag jullie ook om zoveel mogelijk publiciteit te maken, niet alleen vooraf maar ook tijdens de tentoonstelling om misschien enkele nieuwe en gemotiveerde leden aan te trekken.

Zoals jullie weten is de tentoonstelling vanaf dit jaar doorlopend open op zaterdag en zondag van 10h tot 18h. Het is zonder meer noodzakelijk dat jullie de permanentielijst volgen, zodat er steeds iemand van de club als aanspreekpunt aanwezig is.

De zondag na 18h starten we met de opruiming en indien dit zo vlot loopt als vorig jaar, dan is zo rond de klok van 21h de zaak beklonken.

Volgens de laatste informatie die ik heb ontvangen, zullen we dit jaar geen tentoonstelling meer hebben in CC Stroming maar wel volgend jaar bij ons 60 jarig bestaan.

In dit aspect zijn ook de eerste contacten gelegd om tentoon te stellen in het AZ St Lucas. Wanneer dit juist valt horen jullie wel van zodra ik iets weet (wat in elk geval na de zomer zal zijn).

Rest mij nog jullie een uitstekende tentoonstelling te wensen en dat alles op wieltjes mag verlopen.

Freddy

Nieuws uit Japan

De Zon Gaat Ook Onder.

Toen ik voor het eerst naar Japan kwam in 1981 was er hier een economische piek. Overal in Europa zag men ook Japanse toeristen met dure camara's, want in die tijd hadden de Japanners veel geld en ze gebruikten het ook. Ook in de technologie was Japan één van de meest vooruitstrevende landen en veel buitenlandse zakenlieden en managers kwamen hier om te leren hoe de Japanners het deden. Nu zijn het Chinese toeristen die overal in Japan verschijnen want die blijken nu geld te hebben.

Nu, 37 jaar later staan de zaken er heel anders voor.

Eerst en vooral is er het krimpend bevolkingsaantal. Ieder jaar vermindert de bevolking hier met ongeveer 248.000 mensen. Laten we aannemen dat dit 124.000 paartjes zouden kunnen zijn met kinderen. Maar het geboortecijfer is slechts 1,4 en er zijn nu meer ouden van dagen dan kinderen onder de 15 jaar. De mensen leven hier lang, dus een steeds kleinere werkende bevolking moet voor een steeds groter aantal ouden van dagen belastingen betalen om de pensioenen te betalen. De pensioenleeftijd is al verhoogd van 60 to 65 jaar. De verkooptax werd eveneens al verhoogd van 5% to 8% en zal waarschijnlijk verhoogd worden tot 10%.

Een ander verschijnsel is dat het platteland leegloopt. Jonge mensen willen niet langer het vermoeiend werk doen op kleine veldjes dat hun grootouders and overgrootouders gewend waren te doen. De jongeren die naar de stad gaan om te studeren willen niet naar hun dorpjes terugkeren, want behalve op de rijstveldjes is er geen werk voor hen.

Ook is er in de stad veel meer entertainment dan in hun dorp en kunnen ze ook meer verdienen. Het gevolg is dat de rijstveldterrasjes en irrigatiesystemen die hun ouders en voorouders honderden jaren hebben onderhouden nu braak komen te liggen en dat de irrigatiekanaaltjes verdwijnen. Japan importeert nu al 80 % van zijn rijst van de USA en Aziatisch landen.

Overall in de randstad worden er tegenwoordig nieuwe appartementsgebouwen opgetrokken met piepkleine flatjes voor alleenstaanden, want ook het verlangen om een gezin te stichten is verdwenen bij veel jonge mannen. Ik heb hier al iets eerder over geschreven.

Omdat de meeste jonge mensen in de stad willen wonen zijn er in veel dorpjes geen kinderen meer. Gezinnen met kinderen verhuizen naar de stad, dus ook geen dagverblijven, kleuter- of lagere scholen meer. In deze dorpjes moeten zelfs de benzinepompen sluiten, omdat er niet genoeg verkocht wordt om ze open te houden.

Er zijn heel veel mensen van India, Bangladesh, Korea, Thailand, China en de Filipijnen die hier zouden willen komen wonen en werken. Een groot aantal buitenlandse werkkrachten zouden de economie wat leven inblazen want veel bedrijven hebben moeilijkheden om werkkrachten te vinden.

Dit zijn bedrijven die nachtwerk vereisen of werk in de haven of op bouwvelden, maar de jonge Japanners halen hun neus op voor dit soort werk en zitten liever droog in een kantoor.

Ook Japanse bedrijven bouwen hun nieuwe fabrieken nu liever in Thailand, China of Vietnam waar er genoeg en goedkopere werkkrachten zijn en waar de economie aan het groeien is.

Japan was gedurende 200 jaar van de buitenwereld afgesloten tijdens de "Edo-periode" en die invloed voelt men nog steeds in het feit dat de Japanners wantrouwig staan tegenover buitenlanders. Ze zijn de slechtst Engels sprekende bevolking van Azië en willen hun cultuur tegen de invloeden van buitenlanders beschermen. Ook politieke vluchtelingen worden hier niet geaccepteerd.

Een groot aantal buitenlanders, zoals we in Europa gewend zijn, zou de Japanners heel erg onzeker en ongelukkig maken want nu, door het Japanse scholensysteem, worden alle kinderen geprogrammeerd met Japanse gedrachtspatronen die iedereen volgt.

Eén van de dingen die me dagelijks opvallen is dat de Japanners heel braafjes voor een rood voetgangerslicht blijven wachten, zelfs 's nachts, ook al zijn er van heinde en verre geen auto's te bespeuren. Mijn vrouw is altijd kwaad op mij als ik niet blijf wachten voor een rood licht maar gewoon de straat oversteek, als er geen auto's te zien zijn. De Japanners houden ervan om de regels te volgen, de Vlamingen houden ervan om de regels aan te passen, als het hen uitkomt.

Hoe zal het nu verder gaan? Ik heb eerlijk gezegd geen idee. Ik denk dat vroeg of laat Japan uit noodzaak zal gedwongen worden zijn grenzen te openen voor buitenlandse werkkrachten, willen ze de fabrieken hier draaiende houden. Als de bevolking blijft krimpen zoals in de laatste jaren, zullen er in 2050 slechts 65 miljoen mensen zijn in plaats van de 125 miljoen nu.

Maar goed. Genoeg hierover.

Deze week is de lente losgebarsten hier in Japan met temperaturen tot -20 graden. In februari hadden we een enorme hoeveelheid sneeuw, ongezien in tientallen jaren.

In sommige kustgebieden aan de Japanse Zee viel er tot 4 meter sneeuw: niet in de bergen, maar in de stad en op de snelwegen! Een groot aantal vrachtwagens kwam gedurende weken vast te zitten, want de sneeuwruimers konden het werk niet aan. Ook de grootwarenhuizen kwamen leeg te staan, want de vrachtwagens die ze moesten bevoorraden konden niet rijden. Ook enkele mensen die ondergesneeuwd waren in hun auto's op de snelweg, overleefden het niet.

Stel je voor dat er in Oost-Vlaanderen 4 meter sneeuw valt in twee weken tijds, wat zou de gevolgen hiervan zijn? Ge moet er niet aan denken.

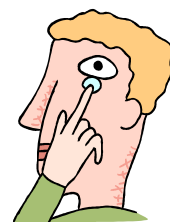
Maar goed, ik hou er mee op voor deze keer.

Beste groeten

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

Digitale projectie van Rik en Jeanine: Het Hoge Noorden

Januari, de nieuwjaarsmaand, is traditioneel het moment dat Rik en Jeanine hun nieuwste digitale reeksen voorstellen in het Parochiaal Centrum in Drongen. Zo ook dit jaar en deze keer toonden ze ons fotografische reisverslagen van hun tochten naar IJsland en de Lofoten.

Tegen de klok van 20h liep de zaal goed vol, zodat er duchtig met de stoelen werd geschoven om toch maar niets van de projectie te missen.

In het eerste deel werd een reeks getoond over IJsland. Rik en Jeanine maakten een road trip samen met een bevriend koppel. Door het zelf huren van een auto hadden ze de volledige vrijheid om te gaan en te staan waar ze wilden. Al moest er wel terdege rekening gehouden worden met de natuurelementen. Niemand krijgt uiteraard graag een wolk gloeiend hete stoom in zijn gezicht of een blok al even gloeiende lava op zijn hoofd.

Ze bezochten verschillende watervallen en daaraan is er in IJsland geen gebrek, de ene al spectaculairder dan de andere. Ik bespaar u de namen ervan, ze zijn toch niet op een ordentelijke manier uit te spreken. Ze eindigen allemaal wel op "foss", wat IJslands is voor waterval.

Naast gletsjers waren ook andere ijsmassa's en meer dan desolate landschappen het onderwerp van hun tocht.

Toch, en ondanks de zeer mooie fotografie, was de duurtijd van de reeks aan de ruime kant. Ook al, zo zei Rik me achteraf, omdat sponsors zoals “Het Zuiderhuis” en “Vreemde Kontinenten” hun aandeel opeisten.

Na de pauze volgde een meer gebalde reeks over de Lofoten en de Vesterales. Deze eilandgroepen bevinden zich boven de poolcirkel wat het klimaat zeer ruig maakt. Ze kenmerken zich door diepe fjorden, imposante bergen en lange desolate stranden.

Dit was een fotoreis onder de deskundige leiding van Marnix Van Marcke. Die heeft deze streek al verschillende keren bezocht, zodat hij echt weet waar er de meest interassante foto's kunnen genomen worden. Achteraf toonde deze fotograaf ons zijn fotoboeken en die zijn werkelijk schitterend, hoewel er ook de blijkbaar nodige Photoshop-activiteiten mee gemoeid zijn. Sommige beelden zijn een afdruk van verschillende digitale opnames boven elkaar, om op die manier tot een prachtige foto te komen. Ook het gebruik van allerlei filters is hem niet vreemd.

Daarom was ik zo aangenaam verrast door de kwaliteit van de beelden van Rik en Jeanine, omdat hij me vertelde dat hij pertinent en bewust geweigerd had om dergelijke kunstgrepen toe te passen.

Dit was echt waarvoor ik gekomen was. Een schitterende rechttoe rechtaan fotografie, zonder franjes maar die de zaken toont zoals ze werkelijk zijn en waarbij men optimaal gebruik maakt van de heersende lichtomstandigheden.

Na de projectie was er nog tijd om alles eens door te spoelen met al dan niet alcoholische dranken en een boompje op te zetten over wat we hadden gezien.

Ik kan niets anders dan Rik en Jeanine van harte proficiat te wensen met deze projectie en kijk al uit op wat ze ons volgend jaar zullen tracteren.

Freddy

Onvergetelijke reisindrukken uit China en Japan. Sneeuw- en Ijssculpturen, kraanvogels en sneeuwapen

Zowel in China als in Japan vormt de wintertijd niet de meest populaire tijd voor een bezoek. Ten onrechte, want zowel het koude klimaat (-30° in China & -18° in Japan) als de sneeuwval zorgen hier voor enkele prachtige bezienswaardigheden. Enerzijds wordt de sneeuw als sneeuw of als ijs gebruikt om er prachtige sculpturen mee te maken.

Dit gebeurt op verschillende plaatsen, maar meest indrukwekkende zijn Sapporo in Japan en Harbin in China. Anderzijds zorgt de sneeuw en de vulkanische ondergrond van Japan voor een uniek schouwspel in Jigokudani, niet zo ver van Nagano (Hokkaido eiland): de beroemde sneeuwapen!

In de omgeving van Kushiro zagen we dan de zeldzame Chinese Kraanvogels, alom gekend omwille van hun luidruchtige en ingewikkelde paringsritueel of dans.

Op 26 januari 2018 brengt een intercontinentale vlucht Brussel - Frankfurt –Beijing ons naar Harbin in het noordoosten van China, waar we de volgende dag aankomen (17uur onderweg). De stad Harbin telt een bevolking van 11 miljoen. In de stad merken we her en der de eerste sneeuw en ijssculpturen op. Het festival bezoeken we de volgende 3 dagen. Het is ontstaan in Harbin's traditionele ijslantaarnshow en tuinfeest dat plaatsvond in de winter van 1963.

De eerste dag maken we in de voormiddag een wandeling in de verkeersvrije centrale straat van Harbin. Hier zien we de eerste kleinere maar zeer fijn afgewerkte ijs- en sneeuwsculpturen. In de late namiddag begeven we ons naar het lantaarnfestival in het centrum die bij valavond verlicht wordt. Eén en al pracht.

De volgende dag bezoeken wij een eiland waarop zich een tentoonstelling van sneeuwsculpturen bevindt. We zien er verschillende sculpturen in alle mogelijke formaten, van klein tot reuzengroot.

De derde dag tenslotte gaan we naar de meest imposante tentoonstelling van deze ijssculpturen. Eén voor één zijn het meesterstukken van beeldhouw en bouwkunst. Er zijn haast volmaakte replica's van historische gebouwen van over heel de wereld, maar ook typisch Chinese bouwwerken zoals tempels en pagodes. Doorheen deze sculpturen schijnt in de namiddag de ondergaande zon met een prachtig licht dat naarmate de tijd vordert plaats maakt voor een veelkleurige led verlichting, die het geheel s'avonds in een sprookachtige sfeer onderdompelt.

We sluiten ons bezoek aan Harbin af met een bezoek aan de mooie Confuciaanse tempel.

Op dag 6 verlaten we Harbin. Een intercontinentale vlucht brengt ons van Harbin naar Tokyo Narita, vanwaar we verder reizen met de snelle Shinkansen trein naar Nagano.

Dag 7: Nagano- Jigokudani -Nagano. Vandaag bezoeken we Jigokudani ,dit is een geothermisch gebied op ongeveer een uurtje van Nagano. In deze vallei, die letterlijk vertaalt: "De vallei van de hel" betekent, leven een aantal Japanse makaken in de buurt van warme bronnen, waarin ze ook baden. In een landschap dat bedekt is met sneeuw, liggen een aantal warmwaterpoelen. De apen nemen regelmatig een bad in het warme water. Hun gezichten zien helemaal rood en eens ze het water verlaten bevriezen de waterdruppels in hun pels,hetgeen leidt tot een prachtig en fotogeniek beeld. We observeren en fotograferen deze unieke makaken.

Dag 8: Nagano – Tokyo – Kushiro

Met de Shinkansen trein keren we terug naar Tokyo, waar we s'namiddags vliegen naar Kushiro in het oosten van het eiland Hokkaido.

In de omgeving van Kushiro bezoeken we het observatiecentrum waar we de Chinese en Japanse kraanvogels kunnen waarnemen. In de wintertijd vinden deze dieren moeilijk voedsel, wat ons een unieke gelegenheid biedt om ze bij de voederplaatsen van dichtbij gade te slaan. In een mooi winterlandschap zien we deze zeldzame en grootste kraanvogels in hun biotoop.

Vanuit Kushiro rijden we met de trein naar Sapporo. Dichtbij Sapporo gaan we ons naar het geothermisch gebied van Noboribetsu. Het is een dag met vier verschillende treinverplaatsingen, om tenslotte aan te komen in Sapporo voor het begin van het sneeuw- en ijsfestival.

Het Sapporo sneeuwfestival begon in 1950, toen middelbare scholieren een paar sneeuwbeelden bouwden in het Odori park. Dit park is de meest indrukwekkende site van het sneeuwfestival.

Sapporo is ons uitgangspunt voor een bezoek de volgende dagen. Ieder jaar kunnen de bezoekers hier een 200-tal sculpturen bezichtigen, die niet allen door Japanners, maar ook door buitenlandse teams gemaakt zijn.

De volgende dag bezoeken we het museum over de sneeuwsculpturen op de Hitsujigaoka-heuvel, Tsudome en Susukino.

In Tsudome zijn we getuige hoe de Japanners hun winterpret beleven en zien we uiteraard ook vele sneeuwsculpturen. In Susukino, het op één na grootste uitgaansdistrict van Japan, ontdekken we dan weer verfijnde ijssculpturen.

Beide dagen bezoeken we zowel overdag als bij valavond het festival, overdag zien we de sculpturen in een meer natuurlijke vorm, bij valavond tot s'avonds zijn ze verlicht en stralen ze een feeërieke sfeer uit.

Dag 14. Einde van een unieke wondermooie reis.

NB.: Er zullen korte Digi-montages van deze reis te zien zijn op 17 en 18 november tijdens de projectie van VTB - Diaclub (Zaal van het café De Linden, Dorp 2 Evergem- Wippelgem).

Henri

Jaarvergadering van de OVU - Persoonlijke indrukken

Op 10 februari waren wij, samen met de diaclub, de gastclub voor de Jaarvergadering van de OVU. Iets voor 10h 's morgens waren al enkelen van ons present om de vergadering van de Raad van Bestuur in goede banen te leiden. Dit wil zeggen ervoor zorgen dat de deelnemers te drinken kregen wanneer ze erom vroegen.

Tezelfdertijd zorgden de mensen van de diaclub dat alles werd klaargezet voor de projectie en ontfermden wij ons over de opstelling van de tafels om de afgevaardigden van de clubs uit Oost-Vlaanderen op een ordentelijke manier te ontvangen.

Onder de middag ging het bestuur van de OVU eten op een externe locatie. Dit is echter een beetje uitgelopen, in die mate dat er al verschillende clubs om 14h30 stonden te wachten om de nodige paperassen in te vullen om tot de vergadering te worden toegelaten.

Traditioneel worden de aanwezigen gedurende de vergadering getraceerd op een drankje, maar door het wegblijven van de leiding van de OVU bestelden er reeds verschillende personen deze consumptie op rekening van de OVU.

Toen Frederik Van der Straeten bij het begin van de pauze aankondigde dat men iets te drinken kreeg, dachten verschillende personen eraan zich van "krommenaas" te houden. Ik moet jullie niet zeggen tot wat een soep dit heeft geleid. Onmogelijk om nog uit te maken wie reeds wat had gekregen. Frederik en Freddy (Van Vlaanderen) beweerden dan wel dat dit de eerste keer in al die jaren was dat dit gebeurde, wij zaten wel met de gevolgen ervan (de gebakken peren zoals men dit heet).

Dit alles had uiteraard ook financiële gevolgen. Hoewel het niet de bedoeling was om iets aan de organisatie over te houden, dan was het zeker wel de bedoeling om er niets aan te verliezen. Uiteindelijk klokte de balans af op 36,00€, nog te verdelen over de twee clubs...

Over de vergadering zelf kunnen we kort zijn.

Naast het obligate goedkeuren van de rekeningen van vorig jaar en de budgetten voor de toekomst, stonden ook nog het herverkiezen van de bestuursleden op het programma, iets wat met algemene aanvaarding gebeurde (ik heb het anders nog niet geweten).

Wat me wel opviel was dat het aantal clubs dat lid is van de OVU nu toch wel een minimum heeft bereikt. Toen ik de vergaderingen in het begin bijwoonde waren we met meer dan zestig clubs, terwijl er nu nog 37 reesteren.

Voor de rest was Freddy weer in zijn gewone doen: hij voerde, zoals meestal (altijd?), het hoge woord en probeerde hij met alle middelen om ons te overtuigen dat we het over een andere boeg moeten gooien, willen we als club blijven bestaan.

Hierbij ging hij gemakshalve voorbij aan het feit dat het enorm moeilijk blijft om de jeugd te betrekken bij de clubwerking, zodat een algemene en verregaande vorm van vergrijzing wordt afgewend.

Ook dat in het verleden zijn persoonlijke slogan “Less is More” blijkbaar niet meer geldt, want de nieuwste tentoonstelling in Sint Niklaas die georganiseerd wordt bij de lancering van het vernieuwde Centrum voor Beeldcultuur (Breedbeeld is de nieuwe naam), kreeg als titel “More is More” mee.

Ook opmerkingen van andere clubs (o.a. van Fodifi Wondelgem), dat er teveel belang aan de wedstrijden wordt gehecht in de subsidieverdeling, werden vakkundig gecounterd. Terwijl iedereen zich er terdege van bewust is dat het huren van een zaal en de kosten die ontstaan bij het inrichten van een tentoonstelling, toch wel de bovenhand nemen.

Ik ga dit geen vruchtbare namiddag heten. Daarvoor was er een teveel aan éénrichtingsverkeer vanwege het OVU-bestuur en werd er onvoldoende rekening gehouden met de moeilijkheden die elke club ondervindt bij hun clubwerking.

Freddy

LICHTFESTIVAL GENT 2018 - 4e EDITIE

De Stad Gent licht op en laat je kennismaken, na zonsondergang, met haar unieke verborgen charme. Reeds lang heb ik er naar uitgekeken en blijkbaar ben ik niet alleen. Eindelijk is het 31 januari, dan maar met z'n allen daarheen.

Het bijna 7 km verkeersvrije parcours verbindt alle kunstwerken. Plannetjes zijn overal te verkrijgen, voor en tijdens het festival, bij infopunten en langs het parcours.

De ontdekking van het geheel vergt wel een stevige wandeling maar slingert een massa volk, vol verwondering door de stad. Vroeg starten is de boodschap.

Bij ieder kunstwerk kan je beginnen zolang je maar de looprichting respecteert, 't is niet moeilijk, 't is gemakkelijk. Je volgt gewoon de stoet toeschouwers die gezapig door de

binnenstad trekt, zonder zich echt vast te lopen en zo voorkom je ook builen en blutsen. Chapeau voor de organisatie en de route-uitstippeling alsook voor de begeleiding ter plekke waar nodig.

Het festival is het ontdekken van 40 lichtkunstwerken, zowel in de binnenstad en ver daarbuiten, van nationale en internationale kunstenaars. Het is een feest van licht in de donkerste dagen van 't jaar en dat is zeer welkom want niet minder dan 835.000 bezoekers hadden daar ook blijkbaar nood aan.

't Zal zeker wel zoveel zijn, ik was er zelf getuige van daar ik iedere avond op post was, van de woensdag tot en met de zondag. 't Was bijna verslavend, ja de volgende avond ben je er terug. Zelfs op de avond dat de watersluizen open stonden. Alleen heb ik mij dan niet in het gewoel begeven maar ben ik de belangrijkste historische gebouwen gaan fotograferen, schuilend onder één of ander afdakje of luifel om mijn fototoestel te beschermen.

De overige avonden vormden het decor voor grootse indrukwekkende spektakels en wisselden af met kleine poëtische lichtpareltjes, ingenieuze installaties en spectaculaire performances. Muren van historische gebouwen die plots in stukken naar beneden vallen, een letterlijk vuurspuwende Gentse draak, stemminggevend lichtinstallaties, 3D-projecties, videomapping, een brandende cilindertoorts aan Portus Ganda, de maan die plots op de Kalandeberg blijkt neergedaald, een heuse safaribeleving, jezelf geprojecteerd zien aan de overkant van het water, het gebeurt er allemaal, kortom een fantastische bevreemdende belevenis voor iedereen.

Over de inhoud valt er altijd wel iets te zeggen, je weet wel, smaken en kleuren die verschillen wel eens, maar voor mij was het volop genieten. Heerlijke avonden, niettegenstaande de kou en grote massale opkomst. Fotografisch waren het moeilijke en lastige, maar o zo heerlijke belevingen. De pixels swingden de pan uit.

't Is een hoogtij voor fotoliefhebbers, het mag al eens wat meer zijn en geloof mij, dat is niet onopgemerkt voorbij gegaan.

Hierbij nog enkele fotografische impressies.

Jacqueline

Om de twee jaar proberen we als club mee te doen aan de Culturele 14-daagse die wordt georganiseerd door de Cultuurraad van Evergem.

Zo ook dit jaar, waar Christine voorstelde om haar films die ze als fervent duikster had gemaakt, te projecteren.

Na een test-projectie enkele maanden terug was het dinsdag 13 maart het moment van de waarheid. We hadden het cafetaria van het OC De Burggrave afgehuurd. Dit deden we bewust, omdat we ons realiseerden dat het onmogelijk zou zijn om de grote zaal op een aanvaardbare manier te vullen.

Rond 19h30 kwamen de mensen toe en liep het cafetaria goed vol met zo'n 50 enthousiastelingen. Laat ik daarbij vooral de mensen van de diaclub niet vergeten te bedanken, voor de logistieke steun die we van hen kregen bij de projectie. Christine had blijkbaar veel reclame gemaakt want de meeste mensen die afzakten waren onbekend in fotoclub-middens.

Ook drie personen van de Cultuurraad maakten hun opwachting. Naast Leen Van den Abeele (ons welbekend van Progendis), waren ook secretaris Francine Haemerlinck en penningmeester Gilbert Roegiest aanwezig.

Na een inleiding door Christine over het hoe en waarom waren we vertrokken voor een eerste deel: een 40 minuten durende film over de onderwaterwereld in Egypte.

Christine had het initiatief genomen om voor het toegangsgeld een drankje aan te bieden. Het is overbodig te zeggen dat het hierdoor alle hens aan dek was in de bar bij de pauze, om iedereen op een vlotte manier te bedienen.

Daarna volgde een tweede film over de onderwaterwereld in Bali. Hierbij kregen we niet alleen een indruk van de diverse veelkleurige vissen die er rondzwemmen, maar ook van de vele tempels en andere toeristische trekpleisters. Maar toch zijn de beelden van de onderwater fauna mij het meest bijgebleven. Het was verwonderlijk om te zien hoe snel een inktvis zich aan zijn omgeving kan aanpassen (binnen de seconde zelfs), of om vissen te zien die blijkbaar verlekkerd waren op wat er op een schild van een zeeschildpad groeit.

Dat de meeste teksten niet zichtbaar waren voor het merendeel van het publiek wegens te laag op het scherm geplaatst, dat de eerste projectie op één minuutje van het einde plots om een onbekende reden stil viel en dat een uitgebreidere selectie van de filmfragmenten het geheel aan kracht zou doen winnen, zullen we maar aan een gebrek aan ervaring toeschrijven en met de mantel der liefde bedekken.

Al bij al dus een zeer geslaagde avond en de personen die zich geroepen voelen om ook met een dergelijk initiatief op de proppen te komen moeten zich zeker niet inhouden. We zullen proberen om hen ook alle steun te bieden.

Freddy

SPYDER LENSAL - LENSALIBRATIE

Nvdr: Door een samenloop, van omstandigheden heeft zowel Marc (van de Fotoclub) als Raf (van de Diaclub) een artikel geschreven of het calibreren van lenzen. Aan jullie om uit te maken wat het best voor jullie past.

Deze lensal is een oplossing om lenzen die last hebben van backfocus of frontfocus zelf aan te passen rechtstreeks in uw camera. Daarmee kan men bij het grootste diafragma beschikbaar op de lens, duidelijk zien waar de focus ligt.

Onder de nul lijn spreekt men van frontfocus achter de nul lijn van backfocus.

Dit maakt een groot verschil, vooral bij telelenzen waar de scherpte diepte heel miniem is!

Bij een klein onderwerp (vogeltje) is dit duidelijk te zien.

Maar niet alle camera's bieden de mogelijkheid om zelf de focus fijnafstelling uit te voeren.

Bij mijn camera (Canon 7D mark II) kan je in het menu naar fijnafstelling gaan. Bij het drukken op info zullen er balkjes verschijnen met de "W" als kortste en de "T" als langste brandpuntsafstand. Die kan je elk apart kalibreren.

Bij een lens met een vaste brandpuntsafstand verschijnt alleen de "T- lijn".

Het is de bedoeling om de lensal op een statief te plaatsen en ook waterpas, want dit is een noodzaak om de kalibratie exact uit te voeren.

Vervolgens plaatst je de camera met lens op een ander statief op dezelfde hoogte als de lensal.

Bij een 70-200 mm lens moet de camera op de kortste zijde (in dit geval 70 mm) op 70 cm van de lensal staan en op 200 mm op 2 meter van de lensal.

Ik heb papiertjes geplooid met daarop het type lens en de waarde die ik heb ingesteld op de camera voor de test opname. Ik ben gestart op -15 -10 -5 0 +5 +10 +15.

Dus voor elke waarde een papiertje, want anders weet je niet meer over welke waarde het gaat als de foto's op de pc bekeken worden.

De camera moet op het grootste diafragma (volgens het type lens) ingesteld worden om zo duidelijk mogelijk het scherpstel punt te onderscheiden op de foto's.

Het is aan te raden om de camera met een afstandbediening te gebruiken, om trillingen te vermijden en een zo scherp mogelijk beeld te krijgen.

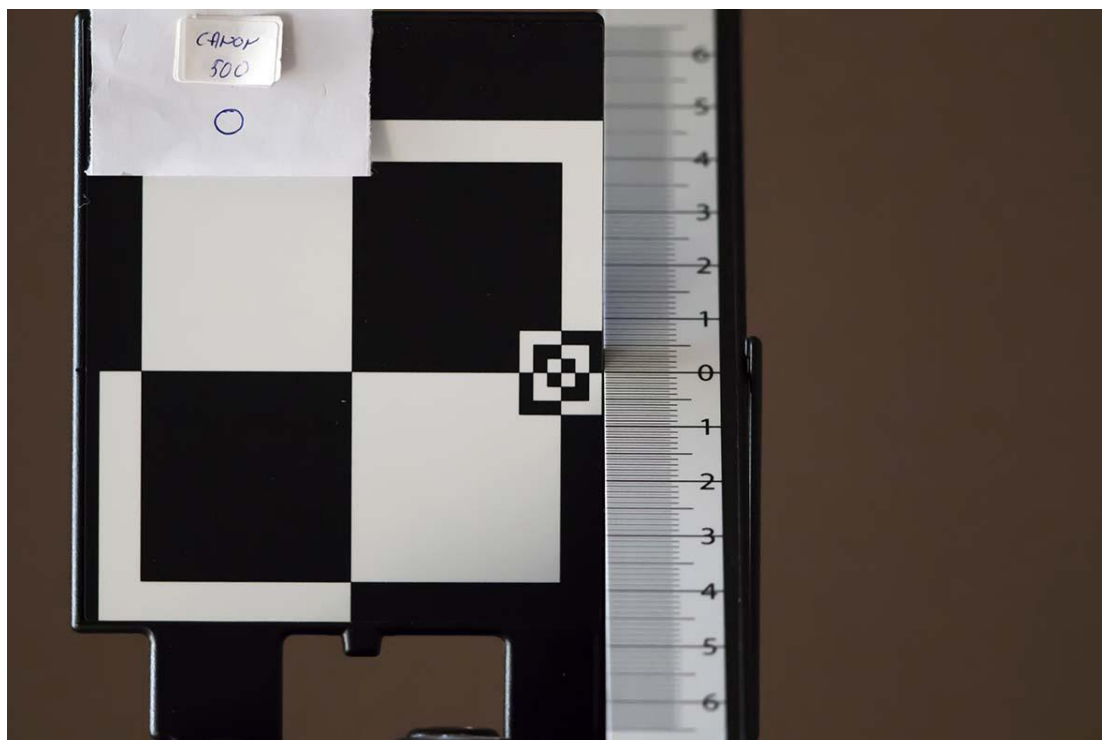

Foto 1

Op foto 1 zie je de Canon 500 F 4 op de instelling 0 waarbij duidelijk te zien is dat het scherpstelpunt op -1 zit: namelijk Frontfocus.

Foto 2

Op foto 2 zie je de Canon 500 F 4 op de instelling +5 waarbij nu duidelijk is dat de focus nu wel op de 0 lijn ligt.

Dit geeft tot gevolg dat de lens moet ingesteld worden op +5 waarbij de camera onthoudt welk type lens er op gemonteerd wordt.

Foto 3

Foto 3 is het beeld dat verschijnt op de camera waar de fijnafstelling kan uitgevoerd worden.

Bij eventueel andere lenzen met andere aanpassingen zal de camera dit herkennen en ook aanpassen.

Ik zelf vond het de moeite om uit te voeren want op de verschillende lenzen die ik getest heb was er geen enkele die perfect stond.

Marc

Micro - Portfolio

*Jeanine
Devos*

DIA

CLUB

LOKAAL: O.C. De Burggrave, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER Jeanine DEVOS Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
SECRETARIS Raphaël COCQUYT Bouwmeestersstr. 32 9040 SINT-AMANDSBERG ☎ 0475 91 86 99
PENNINGMEEESTER Henri Eggermont Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
COMMISSARISSEN Koenraad Andries Droogte 78 9940 EVERGEM ☎ 09 357 78 59 De Schepper Paul Eindeken 39 9940 EVERGEM ☎ 09 253 54 87

- MRT - 23 Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël
- **30 GEEN SAMENKOMST !**
- APR - 06 OC De Burggrave gesloten ! Om 20 opening v/d 59ste**
- Fototentoonstelling, Ter Gulden Celle, Doornzele Dries 57**
- **13 Les** over "**Avondfotografie**" te Gent. Verzamelen om **19.00 uur** a/h **NTG** (St.-Baafskerk) **Statief !**
- WOE - 18 Clubuitstap** naar "**KEUKENHOF**" Lisse (NI)
- **20 Bespreking** digitale beelden
- **27 Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël
- MEI - 04 Bespreking** digitale beelden
- **11 GEEN SAMENKOMST !**
- **18 Bespreking** digitale beelden
- **25 Bespreking** digitale beelden
- JUN - 01 OC De Burggrave gesloten !**
- **08 Bespreking** digitale beelden
- **15 Bespreking** digitale beelden
- **22 Bespreking** digitale beelden
- JUN - 29 Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël
- SEPT - 07 GEEN SAMENKOMST !**
- **14 Bespreking** digitale beelden
- **21 Bespreking** digitale beelden
- **28 Les** over ProShow Gold (clubcomputer), Raphaël
- OKT - 05 Bespreking** digitale beelden
- **12 Bespreking** digitale beelden
- **19 Bespreking** digitale beelden
- **26 Bespreking** digitale beelden
- NOV - 02 GEEN SAMENKOMST !**

CLUBNIEUWS

Aangifte synchronisatierechten Sabam/Cue-sheet.

(Zie ook breedbeeld.org en synchronisatierechten)

Synchronisatierechten zijn rechten die je betaalt wanneer je muziek wil gebruiken die auteursrechtelijk beschermd is. Over het algemeen is het de auteur/maker van de muziek die bepaalt of je de gewenste muziek mag gebruiken en welke vergoeding daartegenover staat, waarbij Sabam als tussenpersoon kan optreden.

- Je kan **commerciële muziek** gebruiken die auteursrechtelijk beschermd is.
In dit geval moet je alle rechten zelf regelen en betalen. Je kan hiervoor beroep doen op de diensten van Sabam om een offerte-aanvraag te richten aan de muziekuitgeverijen (Sabam, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel - 02 286 82 11 - contact@sabam.be - www.sabam.be).
- BREEDBEELD heeft echter een **overeenkomst met Sabam** met een voordelig tarief. **Voor € 35 per jaar** kan je onbeperkt gebruik maken van deze library-muziek. Je moet dit gebruik wel aangeven via een aangifte van synchronisatierechten of zogeheten "cue-sheet". Alle in de productie ingelaste werken dienen op het (cue-sheet) **webformulier** te worden vermeld.

Elke commerciële exploitatie van deze productie is strikt verboden, tenzij de voorziene Sabam-rechten werden voldaan. Wie voortaan nog commerciële muziek gebruikt of library music afkomstig van producenten die niet vertegenwoordigd zijn door Sabam, valt automatisch buiten de overeenkomst tussen BREEDBEELD en Sabam en zal bijgevolg zelf aansprakelijk zijn.

Back en front-focus fout bij spiegelreflex of single lens reflex (SLR)

Deel 2

Bij de laatste reeks digitale spiegelreflexen met hoge resolutie wordt het maximum uit de lens gehaald en is een backfocus- of frontfocusfout goed zichtbaar.

Omdat de focussensoren het buitenste deel van de lenzen gebruiken voor het bepalen van de scherpstelling en de hoofdsensor vooral belicht wordt door centrumstralen, spelen de individuele lensparameters (en met name hoe de sfericiteit wordt gecompenseerd: door asferische lenzen of meervoudige lenzen) een grote rol.

Het is dus echt aan te raden de correctie uit te voeren voor iedere lens apart.

Fabrikanten proberen de schuld te schuiven op de lensfabrikanten (Sigma, Tamron,...) maar ook de lenzen van de body fabrikant (Canon, Nikon,...) vertonen een focus offset.

Correctie met testblad

Hoe ga je te werk?

Het testblad verstevigen met een stuk karton en vlak op tafel leggen en het blad onder een hoek van ongeveer 30° à 45° fotograferen.

Hoe meer loodrecht op het blad (hoek van 60°), hoe meer dat het scherpe gebied uitgestrekt is (de overgang scherp-onscherp is soms niet goed zichtbaar).

Instellingen:

Gebruik de grootst mogelijke opening van de lens (laagste F-waarde),

Kies de laagste ISO-waarde

Gebruik een flitser of statief (sluiterijd 1/125 voor een lens van 50mm).

Selecteer de middelste focussensor !

Maak foto's in RAW om compressieartefakten te vermijden (die zijn onvermijdelijk bij scherpe zwart/wit overgangen).

Stel heel precies scherp op de zwarte streep midden in het blad.

Het is belangrijk dat je het deel van de lijn uitkiest dat omgeven is door wit, zodat de focussensor enkel kan scherpstellen op de lijn (de blokjes worden gebruikt om het gebied met maximale focus te bepalen) Tussen scherpstellen en het nemen van de foto mag je het toestel niet bewegen.

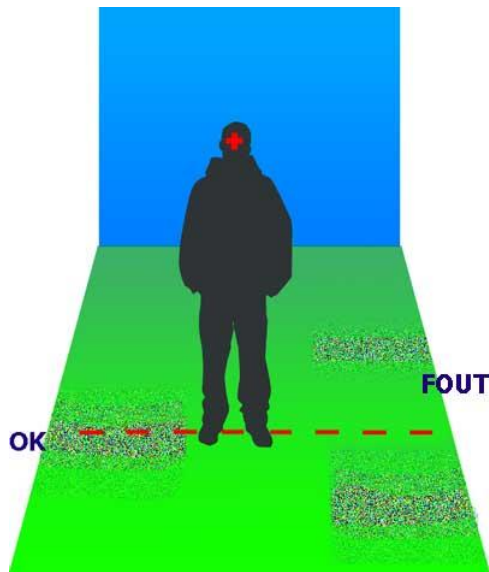
Controleer dan de foto.

Er moet een duidelijk afgetekend scherp gebied in het beeld zichtbaar zijn. Dit gebied met maximale scherpte moet rond de horizontale lijn gelegen zijn.

Indien dit niet het geval is, moet de elektronische focus correctie op het fototoestel uitgevoerd worden, gebruik negatieve waarden voor een backfocus (scherp gebied verderaf) en positieve waarden voor een frontfocus (scherp gebied dichtbij).

Opnieuw een testfoto nemen en herhalen tot het scherpe gebied gelegen is rondom de zwarte lijn. Deze procedure herhalen voor alle lenzen.

Real life situatie

Gebruik de lens met de instellingen die je normaal zal gebruiken (probeer de afstand tot het onderwerp ongeveer identiek te kiezen).

Voor gezichten is een afdruk op A4 voldoende, maar voor portretten ten voeten uit en landschapsfotografie verdient het de instellingen achteraf te controleren met een paar real-life foto's waar het vlak van de scherptediepte goed zichtbaar is.

Bij portretfotografie neem je een foto waarbij je de grond kan zien (gras, gravel, roosters,...).

Achter het gezicht moet de achtergrond liefst zo effen mogelijk zijn. Gebruik verder dezelfde instellingen als hierboven.

Stel scherp op de ogen en niet hercadreeren. Het scherpe gebied moet zich uitstrekken voor en achter het model (rode lijn op de grond).

Wegens de beeldvervalsing (field curvature) zal het scherpe gebied naar voren buigen aan de zijkanten van het beeld (meer scherpte vòòr het model dan achter).

De beeldvervalsing is sterker merkbaar met breedhoeklenzen (die je best niet gebruikt bij portretten).

Batterijentest

Een andere hier vaak geopperde methode werkt met batterijen.

Neem er 3-5 en plaats ze naast elkaar en steeds een stukje naar achteren. Focus op de middelste...en zo zie je vrij makkelijk front/bacfocus. Uiteraard het diafragma zo ver mogelijk open zetten.

Zet de camera op een statief, en **gebruik de timer of een afstandsbediening** of klap de spiegel vooraf op (zie menu toestel) zodat trillingen geen probleem vormen, en de camera op dezelfde afstand blijft van de batterijtjes terwijl je de foto maakt.

Zonder statief is het mogelijk dat je de camera tijdens het afdrukken iets vooruit of achteruit verplaatst ten opzichte van het onderwerp, en dan kan je nooit 100% zeker zijn van de resultaten.

Als je camera de mogelijkheid heeft om de AF te corrigeren per lens, dan kan je deze methode gebruiken om te controleren wat er gebeurt als je iets verandert in de cameramenu's..

Test de lenzen wel steeds met de grootste diafragma-openingen, test zoomlenzen gewoonlijk eerst op de maximale lengte, en controleer ze daarna ook nog eens in de breedste stand.

Als die laatste test dan niet goed is, dan kan je er zelf niets aan corrigeren, je zal ze dan moeten opsturen om ze opnieuw te laten afregelen.

Zie ook : <http://pics.idemdito.org/fysica/back-focus.htm> of <http://www.digitalefotografievakantie.nl/blog/files/70066faa1828a37d59342fec3b5936f4-34.php>.

Iedereen veel fotografeer plezier.